

[Miljøministeren]

Men udgangspunktet er altså at forstærke miljø- og naturhensynet og at gøre det på basis af forebyggende indsats: løse problemerne på miljøområdet ved begyndelsen og ikke efterfølgende. Derfor er forebyggelsen centralt placeret. Jeg er overbevist om, at vi ikke kan placere den ret meget mere centralt, end vi gør i øjeblikket i forbindelse med alt det arbejde, vi gør. Det er simpelt hen et grundlæggende tema for alt det, der foregår i ministeriet.

Jeg synes, at når det drejer sig om centralisering og decentralisering, udtrykte fru Marianne Jelled det meget præcist: Der er en masse af problemerne, der i dag lander på den til enhver tid siddende miljøministers bord. Det har jeg oplevet, og det er ikke nogen yndig eller særlig attråværdig opgave at skulle løse de utallige lossepladsproblemer, og hvad det nu i øvrigt kan være, man ikke kan blive enig om. Det er det, vi har kaldt »baghaveproblematikken«. Derfor synes jeg, at den diskussion, vi skal tage, skal være en afvejning af, hvordan vi – om jeg så må sige – fra statslig side kan forebygge nogle af de konflikter, så de ikke alle sammen ender med en eller anden form for minister- eller styrelsesafgørelse, for det er der ganske mange der gør. Det er sådan set udgangspunktet for hele diskussionen om indrettelse af landsplanlægningen.

Om fredningsnævne vil jeg kun sige, at jeg synes, vi skal diskutere dem på et tidspunkt. Jeg vil selv prøve at komme med et oplæg til det. I øjeblikket ser vi, hvordan en lovgivning kan se ud uden fredningsnævn, men vi har ikke lagt os fast på, om fredningsnævne fortsat skal eksistere eller ej. Vi har netop villet lave et alternativ til den eksisterende lovgivning, så vi kan foretage en afvejning og se, om det er den gamle eller den nye lovgivning, der skal være gældende.

Når det drejer sig om forhåndsgodkendelser, er det klart, at der skal være nogle grundlæggende krav, som virksomhederne skal opfylde, men det er min faste overbevisning, at vi skal lægge et større ansvar ud til virksomhederne. Det er også min faste overbevisning, at lever de ikke op til dette ansvar, skal vi efterfølgende skride ind, uanset om det er hårdt eller ej. Jeg tror, det er den eneste måde, vi kan få den ansvarlighed i miljø sagen på, som også fra virksomhedernes side er nødvendig. Jeg accepterer ikke, at det, vi foretager, skal være en svækkelse

af miljøbeskyttelsen. Det overordnede mål er at styrke den, og derfor vil der heller ikke blive fremsat forslag til en lovgivning, der samlet set svækker miljøet. Det er ikke det, der er behov for i dagens Danmark.

Hr. Hans Kofoed skal jeg takke for indlægget og sige, at det helt centrale er, som hr. Hans Kofoed også var inde på, hvordan man sikrer den nationale planlægning samtidig med, at man decentraliserer. Det er det, det handler om samt om at gøre det på en sådan måde, at det ikke frister til, at alle upopulære opgaver bare bliver drønet videre til staten. Det har vi ingen interesse i, og det overordnede er derfor at få det lokale til at spille sammen med det landsplanmæssige.

Til hr. Leif Hermann. Jeg har allerede været lidt inde på specielt spørgsmålet om at tage til genmæle i debatten, og det har jeg taget til mig, uden at jeg af den grund skal kalde hr. Leif Hermann skolelærer. Jeg synes, det er meget vigtigt, at borgerne i højere grad bliver draget med ind i debatten, og jeg er åben over for alle konstruktive forslag til, hvordan vi kan gøre det. Vi bliver dog nødt til at sikre, at det ikke bliver så uoverskueligt, at det ikke er til at håndtere, samtidig med at vi sikrer, at borgerne deltager i det væsentlige. Jeg synes, problemet i forbindelse med borgerindflydelsen er og har været, at vi dynger borgerne til med så meget information, at det er fuldstændig uigennemskueligt for dem at finde frem til, hvor de skal sætte ind, og hvor de ikke skal sætte ind.

Hr. Leif Hermann sagde også, at når der skulle være så meget vrøvl, så bestemte jeg. Jeg har allerede været inde på det, men jeg vil gerne sige til hr. Leif Hermann, at der er mange ting, jeg gerne vil bestemme over, men ikke lossepladser. Det har jeg ikke nogen dyb personlig interesse i at bestemme over. Hvis andre derfor ville være søde at bestemme over lossepladserne, så afgav jeg det gerne. Jeg har det på samme måde med gylletanke og andre ting af den type, jeg har været konfronteret med.

Jeg mener fortsat, det er vigtigt, at de kommunale løser opgaverne. Derfor mener jeg heller ikke, jeg på nuværende tidspunkt har skullet sige noget om Kommunekemi II, og jeg har ikke gjort det. Jeg synes ikke, det er en ønskværdig tilstand, at man skal komme med et landsplandirektiv, men det er et nyttigt instrument indimellem, når vi skal løse nogle problemer.